

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 3T/1/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8224010681
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Gombárová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2025:8224010681.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jany GOMBÁROVEJ a členov senátu A. B. C. a A. A. D., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03. júla 2025, v trestnej veci proti obžalovanému E. F., nar. XX.XX.XXXX vo G., pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona, takto

rozhodol:

Obžalovaný:

E. F., nar. XX.XX.XXXX vo Svidníku, trvale bytom G.,
H. XXX/XX, toho času v I. F. - C.

sa uznáva za vinného, že

od presne nezisteného dňa, najneskôr od mesiaca december 2014, na území okresov G., G. a inde, H. J. (o ktorého vine doteraz v konaní Okresného súdu Bardejov sp. zn. SK-1T/181/2015 právoplatne rozhodnuté nebolo), E. F., K. L. (o ktorého vine doteraz v konaní Okresného súdu Bardejov sp. zn. SK-1T/181/2015 právoplatne rozhodnuté nebolo), E. M. (o ktorého vine doteraz v konaní Okresného súdu Bardejov sp. zn. SK-1T/181/2015 právoplatne rozhodnuté nebolo) a N. E. (o ktorého vine doteraz v konaní Okresného súdu Bardejov sp. zn. SK-1T/181/2015 právoplatne rozhodnuté nebolo) po predchádzajúcej dohode pravidelne od iných osôb neoprávnene zadovážovali a nakupovali omamné a psychotropné látky a to pervitín, ktorý je podľa zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do 2. skupiny psychotropných látok obsahujúci metamfetamín, ako aj rastliny konope /Cannabis/, ktoré sú podľa zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do 1. skupiny omamných látok obsahujúce účinnú látku tetrahydrokanabinol /THC/, ktoré následne prechovávali, predovšetkým v miestach ich trvalého bydliska alebo prechodného pobytu ako aj v priestoroch garáže vo G., K. O. H. P. XXXX, na parcele č. XXX/XXX, J., ktorej užívateľom je E. F., ako aj inde, ktoré sami užívali a časť z nich ďalej predávali alebo aj bezodplatne poskytovali viacerým vopred dohodnutým odberateľom, kde H. J. (o ktorého vine doteraz v konaní Okresného súdu Bardejov sp. zn. SK-1T/181/2015 právoplatne rozhodnuté nebolo) predával pervitín najmenej jeden rok Q. N., A. R., D. B., D. B., E. G. a A. C., ako aj ďalším doposiaľ nestotožneným osobám, ako aj pervitín zadovážoval svojej priateľke B. S. a kupoval pervitín od E. F., E. F. kupoval pervitín od doposiaľ nestotožnenej osoby a predával pervitín najmenej jeden rok H. J., D. B. a ďalším doposiaľ nestotožneným odberateľom, K. L. (o ktorého vine doteraz v konaní Okresného súdu Bardejov sp. zn. SK-1T/181/2015 právoplatne rozhodnuté nebolo) predával alebo zabezpečoval omamné a psychotropné látky a to pervitín a marihuanu najmä N. G., E. F., D. B., D. B., A. H., J. E., N. E., E. T. ako aj ďalším doposiaľ nestotožneným osobám a kupoval marihuanu od D. J., E. M. (o ktorého vine doteraz v konaní Okresného súdu Bardejov sp. zn. SK-1T/181/2015 právoplatne rozhodnuté nebolo) predával, sprostredkoval predaj, vymieňal

alebo aj bezodplatne poskytoval ním zadovážený pervitín a marihuanu viacerým vopred dohodnutým odberateľom predovšetkým D. B., L. N., J. E., A. R., K. L. a Q. B., ako aj ďalším doposiaľ nestotožneným osobám a N. E. (o ktorého vine doteraz v konaní Okresného súdu Bardejov sp. zn. SK-1T/181/2015 právoplatne rozhodnuté nebolo) predával, sprostredkovával predaj, vymieňal alebo aj bezodplatne poskytoval marihuanu viacerým vopred dohodnutým odberateľom predovšetkým D. J., K. L. a J. P., ako aj ďalším doposiaľ nestotožneným osobám a kupoval marihuanu od D. J.,

pričom dňa 13.06.2015 v čase o 21.15 hod. bol zadržaný H. J. (o ktorého vine doteraz v konaní Okresného súdu Bardejov sp. zn. SK-1T/181/2015 právoplatne rozhodnuté nebolo), ktorý pri domovej prehliadke vydal zatavenú injekčnú striekačku s obsahom bielej kryštalickej látky, ktorá podľa predbežného vyjadrenia KEÚ PZ Košice obsahovala látku s obsahom metamfetamínu o celkovej hmotnosti 4,91 g (4 910 mg) s priemerným obsahom metamfetamínu v predloženej kryštalickej látke 64,2 %, pričom z predloženého množstva by bolo možné pripraviť od 79 do 315 obvykle jednorazových dávok drogy, ďalej plastovú dózu sivej farby s obsahom 14 kusov prázdnych papierových skladačiek a 12 kusov injekčných striekačiek a ich častí, v ktorých vykonanou analýzou bola zistená prítomnosť stopového (nevážiteľného) množstva metamfetamínu, ako aj dňa 13.06.2015 pri prehliadke iných priestorov a pozemkov - prehliadke osobného motorového vozidla zn. AUDI A4, bielej farby, EČ.: G. - XXX Q., majiteľa D. B., nar. XX. XX. XXXX, dňa 13.06.2015 bola zaistená z miesta spolujazdca vpredu, kde predtým sedel H. J., injekčná striekačka naplnená bielou kryštalickou látkou zatavená, ktorá podľa záverov znaleckého posudku KEÚ PZ Košice pod ČES:PPZ-KEU-KE-EXP-2015/2176 obsahovala látku s obsahom metamfetamínu o celkovej hmotnosti 0,75 g s priemerným obsahom metamfetamínu v predloženej kryštalickej látke 72,5 %, pričom z predloženého množstva by bolo možné pripraviť od 14 do 54 obvykle jednorazových dávok drogy,

dňa 13.06.2015 v čase o 23.08 hod. bol zadržaný E. F., u ktorého v garáži, ktorú užíva, bol pri prehliadke iných priestorov a pozemkov zaistený plastový sáčok s obsahom neznámej kryštalickej látky, ktorý podľa záverov znaleckého posudku KEÚ PZ Košice pod ČES:PPZ-KEU-KE-EXP-2015/2176 obsahoval kryštalickú látku bielej farby o celkovej hmotnosti 8,77 g (8 770 mg) a jedná sa o látku metylsulfonylmetán (MSM), ktorá sa používa ako riediaci zmes metamfetamínu, ako aj boli zaistené ďalšie veci určené najmä na užívanie pervitínu, a na nich bola zistená prítomnosť stopového (nevážiteľného) množstva metamfetamínu,

dňa 13.06.2015 v čase o 20.50 hod. bol zadržaný K. L. (o ktorého vine doteraz v konaní Okresného súdu Bardejov sp. zn. SK-1T/181/2015 právoplatne rozhodnuté nebolo), u ktorého okrem iného v osobnom motorovom vozidle Citroën C3, EČ:G., boli zaistené dve papierové skladačky, ktoré podľa záverov znaleckého posudku KEÚ PZ Košice pod ČES:PPZ-KEU-KE-EXP-2015/2176 obsahovali vrcholcovité časti rastliny konope (Cannabis) - jedna o celkovej hmotnosti 0,75 g s priemerným 17,8 % obsahom THC (tetrahydrokanabinolu) – účinnej látky rastliny konope, z ktorého by bolo možné pripraviť od 5 do 8 obvykle jednorazových dávok drogy, a druhá o celkovej hmotnosti 0,73 g s priemerným 15,1 % obsahom THC (tetrahydrokanabinolu) – účinnej látky rastliny konope, z ktorého by bolo možné pripraviť od 4 do 7 obvykle jednorazových dávok drogy,

a pri domovej prehliadke u E. M. (o ktorého vine doteraz v konaní Okresného súdu Bardejov sp. zn. SK-1T/181/2015 právoplatne rozhodnuté nebolo) dňa 14.06.2015 boli nájdené rôzne veci slúžiace na prechovávanie a užívanie omamných a psychotropných látok, na ktorých bola zistená prítomnosť stopového (nevážiteľného) množstva THC (tetrahydrokanabinolu) – účinnej látky rastliny konope,

pričom E. F. sa uvedeného skutku dopustil aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/116/2013 z 12.3.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7To/7/2014 zo dňa 29.05.2014, bol právoplatne odsúdený za zločin nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), Trestného zákona a bol mu uložený, podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. l, n/ Trestného zákona, trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov s probačným dohľadom na skúšobnú dobu 5 rokov a uložením povinnosti zamestnať sa v skúšobnej dobe v zmysle § 51 ods. 4 písm. j/ Trestného zákona a obmedzení v zmysle § 51 ods. 3 písm. b/, c/ a to zákazu požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a stretávania sa s osobami, ktoré majú na páchatel'a negatívny vplyv alebo ktoré boli jeho spolupáchateľmi alebo účastníkmi na trestnom čine.

t e d a

spoločným konaním neoprávnene kúpil, predal, zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú a psychotropnú látku a tento čin páchal po dlhší čas, teda závažnejším spôsobom konania, a už bol za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi vo forme spolupáchatelstva podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona v znení účinnom do 30.04.2022 s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 44 Trestného zákona, upúšťa od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody podľa § 42 Trestného zákona, pretože pokladá trest odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Bardejov zo dňa 22.07.2020, č.k. 2T/65/2020-709, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 18.11.2020, č.k. 5To/43/2020-773, právoplatný dňa 18.11.2020, vo výmere 8 rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 08.12.2015 podal prokurátor Krajskej prokuratúry Prešov na Okresný súd Svidník (Okresný súd Bardejov je od 01.06.2023 nástupníckym súdom Okresného súdu Svidník) obžalobu (Kv 10/15/7700) na obvineného E. F. a na ďalších štyroch spoluobžalovaných a to na H. J., K. L., E. M. a N. E. pre skutok právne kvalifikovaný, pokiaľ ide o obvineného E. F., ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi vo forme spolupáchatelstva podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v skutkovej vete rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.04.2022 bol vypočutý obžalovaný E. F., ktorý po zákonom poučení a poučení v zmysle ustanovenia § 257 ods. 1, 2, 5 a 8 Tr. poriadku uviedol, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe prokurátora. Následne predseda senátu vypočul obžalovaného na otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku, na ktoré obžalovaný uviedol odpoveď „áno“.

V zmysle § 257 ods. 6 Tr. poriadku súd zistil stanovisko prokurátora, pričom ten navrhol, aby súd prijal vyhlásenie obžalovaného.

Následne súd postupujúc podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku uznesením rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného E. F. prijíma, nakoľko na podklade dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní nemal pochybnosti o vine obžalovaného. Zároveň súd vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná, teda čo do výroku o vine a na hlavnom pojednávaní sa vykoná iba dokazovanie súvisiace s rozhodnutím o druhu a výmere trestu a k výroku o ochrannom opatrení.

Spoluobžalovaní H. J., E. M. a N. E. na hlavnom pojednávaní vyhlásili podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku, že sú nevinní zo skutkov, ktoré im obžaloba kladie za vinu. Obžalovaný K. L. neurobil žiadne z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku.

Hlavné pojednávanie bolo v tom čase vedené pod sp. zn. 1T/181/2015 ako spoločné konanie proti všetkým piatim obžalovaným. Uznesením Okresného súdu Bardejov zo dňa 25.11.2024 č.k. SK-1T/181/2015-4114 bolo trestné konanie proti obžalovanému E. F., vedené na podklade obžaloby prokurátora Krajskej prokuratúry Prešov zo dňa 07.12.2015, č. Kv 10/15/7700, vylúčené na samostatné konanie z toho dôvodu, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní dňa 20.04.2022 vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku, ktoré súd následne podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku prijal, kým vo vzťahu k ostatným štyrom obžalovaným bolo potrebné vykonávať rozsiahle dokazovanie. Trestné konanie proti spoluobžalovaným H. J., E. M., K. L. a N. E. je naďalej vedené na tunajšom súde pod sp. zn. SK-1T/181/2015 a o ich vine, resp. nevine, v čase vyhlásenia tohto rozsudku, nebolo právoplatne rozhodnuté.

Trestné konanie proti obžalovanému E. F. je, po vylúčení jeho trestnej veci, vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 3T/1/2024. Pretože po vylúčení veci ide v tomto prípade o nové konanie, bolo potrebné vykonať hlavné pojednávanie odznova pričom však, s poukazom na ustanovenie § 277a ods. 2 Tr. poriadku, si vyhlásenie obvineného o vine podľa § 257 ods. 1, ods. 2 Tr. poriadku zachováva svoje účinky aj na novom hlavnom pojednávaní. Z uvedeného dôvodu bolo na hlavnom pojednávaní, po prečítaní obžaloby, vykonané dokazovanie len vo vzťahu k výroku o druhu a výmere trestu a vo vzťahu k navrhovanému ochrannému opatreniu.

Na hlavnom pojednávaní teda súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného E. F., prečítaním znaleckého posudku znalkyň E. R. E. F. a E. F. U., z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, č. 136/2015. Prečítané boli aj listinné dôkazy a to: žiadosť o vykonanie toxikologického vyšetrenia a výsledok tohto vyšetrenia, rozsudok Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/116/2013 v spojení s opravným uznesením, odpis registra trestov, výpis z ústrednej evidencie priestupkov MV SR a aktuálna lustrácia v Centrálnom registri správnych deliktov a priestupkov, správa o povesti, hodnotenie obvineného z ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica, uznesenie o prepustení z väzby do výkonu trestu zo dňa 18.05.2016 a príkaz, odpoveď na lustráciu v ZVJS, hodnotenie obvineného zo strany ÚVTOS Košice-Šaca, lustrácia v registri GP a lustrácia v registri Sociálnej poisťovne. Prečítaný bol tiež podstatný obsah pripojeného spisu Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/116/2013 a spisu Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/65/2020.

Obžalovaný vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že je vo výkone trestu od decembra 2019 teda už 5 a pol roka, celkový trest, ktorý má vykonať je 8 rokov a 9 mesiacov. Vo výkone trestu je za konzumáciu drog. Pracuje v kuchyni, najskôr 2 roky pracoval ako kuchár – varil v kuchyni a následne potom začal pracovať ako brigádír a túto prácu vykonáva doposiaľ. V kontakte s rodinou, deťmi a rodičmi je prostredníctvom telefónu a tiež cez video hovory. Nedávno ukončil 3 ročnú školu - Stredná odborná škola priemyselných technológií Košice – Šaca, takisto si vo výkone trestu urobil 5 týždňový zväračský kurz a chce si ešte urobiť kurz na vysokozdvížny vozík. Má tri deti vo veku 20,18, a 6 rokov. V prípade prepustenia na slobodu by sa vrátil do Nemecka, kde pracoval aj pred nástupom do výkonu trestu a žil by v Trnave spolu s rodinou, teda s družkou a s deťmi. K súdenému skutku uviedol, že to bola hlúposť a zničilo mu to život. Rozmýšľa nad tým každý deň a uvedomil si, že to za nič nestálo. Pokiaľ ide o jeho postoj k užívaniu omamných a psychotropných látok, tak obžalovaný uviedol, že vo výkone trestu majú sedenia s pedagógom, kde sa o tom vedú nejaké debaty. Sedenia sa konajú asi raz za tri mesiace. Ochranné liečenie však vo výkone trestu nevykonáva a jeho postoj k užívaniu týchto látok je taký, že sa k tomu už nechce nikdy v živote vrátiť a ani sa nevráti. Obžalovaný dodal, že absolvoval asi rok ochranného protitoxikomanického liečenia, ktoré mu bolo uložené v trestnej veci Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/116/2013 a keď pracoval v Nemecku, tak bol čistý. Zvrtilo sa to len keď prišiel na východ. Abstinuje počas celej doby ako je vo výkone trestu od decembra 2019 a vyhlásil, že potom čo sa dostane na slobodu sa to už takto nezvrtnie, pretože nechce ďalší zvyšok života stráviť v base.

Zo záverov znaleckého posudku č. XXX/XXXX, vypracovaného znalkyňami z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, E. R. E. F. a E. F. U. vyplýva, že obžalovaný v čase vypracovania znaleckého posudku a ani v čase spáchania skutku netrpel na žiadnu duševnú poruchu ani chorobu. U obžalovaného ide o emočne nevyrovnanú osobnosť s asociálnymi rysmi. V čase spáchania skutku obžalovaný bol schopný rozpoznať protiprávnosť svojho konania a bol schopný svoje konanie ovládať. Pokiaľ obžalovaný v čase spáchania skutku užil pervitín alebo marihuanu, vtedy boli tieto jeho schopnosti zmenšené len pod vplyvom návykovej látky, nie však podstatne. U obžalovaného znalkyne zistili v čase spáchania skutku škodlivý konzum pervitínu a marihuany so závislosťou. Obvinený posledné

dva roky absolvoval ochrannú protitoxikomanickú liečbu ambulantnou formou, kde napriek tomu došlo u neho k recidíve užívania psychoaktívnych látok. Vzhľadom na uvedené, znalkyne odporučili uložiť obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, s čím obžalovaný v tom čase súhlasil. Znalecký posudok bol vypracovaný dňa 30.07.2015 na základe vyšetrenia duševného stavu obžalovaného.

Z výsledkov toxikologického vyšetrenia zo dňa 18.06.2015 vyplýva, že vzorka moču a krvi obžalovaného (biologický materiál odobratý dňa 14.06.2015) bola pozitívna na metamfetamín, amfetamín a na THC.

Zo správ vypracovaných Ústavom na výkon väzby a Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica zo dňa 25.09.2015 a 30.10.2015 je zrejmé, že obžalovaný bol dňa 18.06.2015 dodaný do výkonu väzby do ÚVV Prešov a dňa 23.06.2015 bol eskortovaný do ÚVV Banská Bystrica. Správanie a vystupovanie menovaného bolo na požadovanej úrovni, ústavný poriadok a stanovený režim dňa dodržiaval. Plnil príkazy a nariadenia príslušníkov ZVJS a v styku s nimi bol slušný. Konfliktné situácie s inými obvinenými nevyvolával. Disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol.

Uznesením Okresného súdu Svidník zo dňa 18.06.2016 č.k. 1T/181/2015-3289 bol obžalovaný prepustený z väzby s tým, že bol ihneď dodaný do výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 12.03.2014 sp. zn. 1T/116/2013.

Podľa lustrácie v ZVJS obžalovaný aj aktuálne od 19.12.2019 vykonáva trest odňatia slobody uložený mu Okresným súdom Bardejov vo veci sp. zn. 2T/65/2020 a to až do 19.12.2027 a následne by mal od 19.12.2027 do 22.09.2028 vykonávať zvyšok trestu odňatia slobody uložený mu Okresným súdom Svidník vo veci pod sp. zn. 1T/116/2013.

Nakoľko sa obžalovaný toho času nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, bolo na hlavnom pojednávaní prečítané aj hodnotenie odsúdeného vypracované Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Košice-Šaca dňa 21.05.2025. Z tejto správy je zrejmé, že odsúdený bol dňa 19.12.2019 zo slobody predvedený do cely policajného zaistenia a dňa 21.12.2019 bol dodaný na výkon väzby do ÚVV Prešov. Väzbu vykonal v štandardnom režime a do ÚVTOS Košice-Šaca bol premiestnený dňa 15.12.2020 za účelom ďalšieho výkonu trestu. Adaptácia na podmienky výkonu trestu prebehla bez výraznejších nedostatkov a problémov. K príslušníkom a zamestnancom zboru sa správa slušne, autority rešpektuje, vo vzťahu k ostatným odsúdeným je nekonfliktný. Doposiaľ bol šesťkrát disciplinárne odmenený za plnenie pracovných povinností, disciplinárne potrestaný nebol. Je zaradený do vzdelávania, aktuálne je študentom 3. ročníka v trojročnom externom učebnom odbore Mechanik opravár – stroje a zariadenia v Strednej odbornej škole priemyselných technológií v Košiciach-Šaci. Dňa 05.05.2025 úspešne vykonal záverečné skúšky potrebné k získaniu Zváračského preukazu. Odsúdený sa zapája aj do organizovaných aktivít v rámci kultúrno-osvetovej činnosti. Od 28.04.2021 je zaradený na pracovisku v rámci ústavu s dohľadom Kuchyňa odsúdených, s kladným hodnotením pracovnej morálky. Menovaný vykonáva práce pre potreby ústavu aj v čase osobného voľna a bez nároku na finančnú odmenu. Počas výkonu trestu odňatia slobody udržiava korešpondenčný a telefonický kontakt s matkou, družkou a deťmi. Zodpovednosť za spáchanú trestnú činnosť akceptuje, program zaobchádzania plní.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR vyplýva, že obžalovaný bol v období od 01.01.2010 do 16.09.2015, teda pred spáchaním skutku, postihnutý za celkovo 11 priestupkov, pričom vo všetkých prípadoch išlo o priestupky na úseku cestnej premávky, za ktoré mu boli ukladané peňažné pokuty. V Centrálnom registri správnych deliktov a priestupkov nemá obžalovaný za obdobie od 01.01.2016 doposiaľ evidovaný žiadny priestupok.

V odpise registra trestov má obžalovaný 6 záznamov, pričom prvé dve odsúdenia z roku 1999 a z roku 2012 sú už zahladené a na páchatela sa hľadí akoby nebol odsúdený. V treťom prípade bolo trestné stíhanie obžalovaného pre prečin pytliactva podmienične zastavené rozhodnutím Okresnej prokuratúry Svidník zo dňa 18.03.2013. Obžalovaný bol tiež rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 12.03.2014 sp. zn. 1T/116/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.05.2014 sp. zn. 7To/7/2014 uznaný vinným zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zákona. Bol mu za to uložený podmieničný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov s určením skúšobnej doby v trvaní 5 rokov s probačným dohľadom a tiež protitoxikomanické

liečenie ambulantnou formou. Dňa 16.03.2016 došlo k nariadeniu výkonu tohto trestu v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 4Pp/63/2017 bol obžalovaný dňa 07.09.2017 z výkonu trestu podmienene prepustený so skúšobnou dobou na 4 roky. Dňa 17.02.2022 mu bol nariadený aj nevykonaný zvyšok trestu v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Predmetné odsúdenie je prítom súčasťou skutku v predmetnej trestnej veci, doposiaľ nie je zahladené a z pripojeného spisu je zrejmé, že obžalovaný nastúpi na výkon zvyšku trestu odňatia slobody po výkone trestu vo veci sp. zn. 2T/65/2020. Rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 04.09.2014 sp. zn. 2T/114/2014 bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu pytliactva, pričom bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie vo veci sp. zn. 1T/116/2013. Naposledy bol obžalovaný uznaný vinným pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zákona, za skutok spáchaný od augusta 2019 do 19.12.2019, rozsudkom Okresného súdu Bardejov zo dňa 22.07.2020 sp. zn. 2T/65/2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 18.11.2020 sp. zn. 8To/43/2020 a bol mu za to uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Predmetný nepodmienečný trest obžalovaný aktuálne vykonáva, pričom z pripojeného spisu Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/65/2020 vyplýva, že odsudzujúci rozsudok bol vyhlásený na hlavnom pojednávaní dňa 22.07.2020 v prítomnosti obžalovaného potom, čo urobil vyhlásenie o vine, a teda vzhľadom na obdobie páchania skutku v predmetnej trestnej veci od decembra 2014 do 13.06.2015, prichádza v danom prípade do úvahy ukladanie súhrnného trestu vo vzťahu k odsúdeniu vo veci vedenej pod sp. zn. 2T/65/2020.

V súvislosti s v obžalobe navrhovaným uložením ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou, bol ako listinný dôkaz, z pripojeného spisu Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/65/2020, oboznámený znalecký posudok E. F. U., znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria č. XX/XXXX vypracovaný dňa 06.03.2020 na základe vyšetrenia duševného stavu obžalovaného E. F.. V záveroch posudku znalkyňa konštatovala, že obžalovaný priznal jednorazové užitie pervitínu v deň zadržania políciou, poprel pravidelné užívanie pervitínu alebo iných psychoaktívnych látok, podroboval sa v inkriminovanom období ambulantnej ochrannej protitoxikomanickej liečbe na psychiatrickej ambulancii MUDr. Rastislava Korbu vo Svidníku, kde bol naposledy na kontrole dňa 18.12.2019 (deň pred zadržaním políciou), opakované toxikologické vyšetrenia moču, ktoré boli u neho realizované v pravidelných intervaloch boli negatívne na prítomnosť drog v jeho organizme. Keďže sa obžalovaný v čase skutku podroboval súdom nariadenému ochrannému protitoxikomanickému liečeniu ambulantnou formou, ktoré mu bolo nariadené v súvislosti s predchádzajúcou trestnou činnosťou, odporučila znalkyňa pokračovať naďalej vo výkone tohto už nariadeného liečenia.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/116/2013 je zrejmé, že obžalovanému bolo rozsudkom zo dňa 12.03.2014 uložené okrem iného aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, výkon ktorého bol nariadený dňa 01.07.2014 v psychiatrickej ambulancii MUDr. Rastislava Korbu. Toto liečenie doposiaľ nebolo ukončené.

Vo vzťahu k výroku o vine, najmä pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu skutku, považuje súd za potrebné uviesť, že v danom prípade vyhláseniu rozsudku predchádzalo vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a prijatie toho vyhlásenia súdom. Obžalovaný bol predtým súdom poučený o následkoch takto súdom prijatého vyhlásenia o vine spočívajúcich v tom, že výrok o vine v takom prípade už nie je možné napadnúť odvolaním ani dovolaním s výnimkou dovolacieho dôvodu, že bolo zásadným spôsobom porušené právo obžalovaného na obhajobu. Obžalovaný urobil vyhlásenie o vine ku samotnému skutku a tiež k jeho právnej kvalifikácii, o ktorej bol poučený a rovnako bol poučený aj o trestnej sadzbe pri danej právnej kvalifikácii.

Aj keď medzičasom nadobudol účinnosť zákon č. 40/2024 Z. z. novelizujúci Trestný zákon od 6. augusta 2024, ktorého použitie je pre obžalovaného priaznivejšie, súd zastáva názor, že už nemohol zasiahnuť do výroku o vine, ktorému predchádzalo súdom prijaté vyhlásenie o vine a vinu obžalovaného inak kvalifikovať, aj keď by to bolo pre obžalovaného priaznivejšie.

Na podporu tohto svojho názoru súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.10.2024 sp. zn. 2To/4/2024, z ktorého cituje: „Ako už najvyšší súd spomenul, je všeobecne známe, že 6. augusta 2024 nadobudol účinnosť zákon č. 40/2024 Z. z., ktorým sa okrem iného mení a dopĺňa Trestný zákon, bolo nevyhnutné posúdiť časovú pôsobnosť Trestného zákona v zmysle jeho § 2 a určiť, či trest obžalovanému je potrebné ukladať podľa zákona účinného v čase spáchania činov, pre ktoré bol obžalovaný odsúdený (keďže výrok o vine predchádzalo vyhlásenie o vine obžalovaného) - „starý zákon“, alebo podľa zákona účinného v čase rozhodovania súdu - „nový zákon“.

Podľa § 2 ods. 1 Trestného zákona trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Páchatel'ovi možno uložiť taký druh trestu, ktorý dovoľuje uložiť zákon účinný v čase, keď sa o trestnom čine rozhoduje, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie (§ 2 ods. 2 Trestného zákona).

Z citovaných ustanovení vyplýva, že platí všeobecné pravidlo, že trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol spáchaný. Z tejto zásady, platí výnimka v tom smere, že neskorší zákon sa použije v prípade, ak je pre páchatel'a priaznivejší. Aj vtedy však platí zásada, že či už „starú“ alebo „novú“ právnu úpravu možno použiť len ako celok, z jednotlivých zákonov nemožno prihliadať len na tie ustanovenia, ktoré sú pre páchatel'a priaznivejšie a vzájomne ich kombinovať, a to tak z hľadiska ustanovení osobitnej časti, ako aj časti všeobecnej (primerane R 19/1962, R 35/1962, R 11/1991).

Zároveň však otázku aplikácie § 2 ods. 1 Trestného zákona je potrebné riešiť aj za situácie, keď výrok o vine nie je možné v odvolacom konaní preskúmať, ako je tomu v prípade, že súd prijme vyhlásenie o vine obžalovaného a to za účinnosti „starého“ Trestného zákona a po nadobudnutí účinnosti „nového“ Trestného zákona je potrebné rozhodovať už „len“ o výroku o treste.

Podľa ustálenej súdnej praxe (R 11/1991) podľa citovaného zákonného ustanovenia [§ 16 ods. 1 Trestného zákona (zákona č.140/1961 Zb.)] trestnosťou činu je treba rozumieť nielen možnosť páchatel'a uznať vinným, ale aj uložiť mu primeraný trest. Podľa dôvodovej správy k §-u 2 zákona č. 300/2005 Z. z. (Trestný zákon) oproti doterajšej právnej úprave [§ 16 ods. 1 Trestného zákona (zákona č. 140/1961 Zb.)] sa tu zrozumiteľnejšie vyjadruje zásada použitia neskoršieho zákona a ustanovenie odseku 1 sa výslovne dopĺňa aj o trest, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší. Z uvedeného je potom zrejmé, že pojem (respektíve slovné spojenie) „posudzovanie trestnosti činu“ vo svojom širšom význame zahŕňa aj posudzovanie ukladania trestu.

Zjednodušene možno uzavrieť (napokon to vyjadruje aj spojka „a“ obsiahnutá v prvej vete §-u 2 ods. 1 Trestného zákona), že výnimka založená na použití neskoršieho zákona v prípade, ak je pre páchatel'a priaznivejší platí nielen pri posudzovaní trestnosti činu v užšom slova zmysle (pri rozhodovaní o vine) ale aj pri ukladaní trestu, aj za situácie, že výrok o vine nadobudol právoplatnosť pred účinnosťou „nového“ zákona (primerane už spomínané rozhodnutie publikované v Zbierke pod č. 11/1991).

Aj keď výrok o vine po prijatí vyhlásenia nenadobudol právoplatnosť v pravom slova zmysle, nie je možné tento napadnúť (v rozsahu prijatého vyhlásenia) odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, preto možno hovoriť o istej „relatívnej právoplatnosti“ avšak s jednoznačným účinkom, a to tým, že výrok o vine nepodlieha prieskumu odvolacieho súdu. Tento výklad podporuje aj znenie ustanovenia § 2 ods. 2 Trestného zákona, ktoré pripúšťa použitie druhu trestu podľa nového Trestného zákona popri inak aplikácii „starého“ Trestného zákona.

Súd tiež poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 05.10.2022 sp. zn. 1Tdo/60/2022, v rámci odôvodnenia ktorého sa najvyšší súd vyjadril aj k otázke možného zásahu odvolacieho súdu do právoplatného výroku o vine a to len vo výnimočných prípadoch, keď došlo k zániku trestnosti činu v dôsledku zmeny zákona v zmysle § 84 Tr. zákona alebo k zániku trestnosti v dôsledku účinnej ľútosti. Okrem toho možno do výroku o vine po prijatom vyhlásení zasiahnuť ak sa zistí existencia okolnosti vylučujúcej trestnú zodpovednosť podľa § 22 a 23 Tr. zákona, teda pre nedostatok veku alebo pre nepríčetnosť. V prejednávanej veci však nie je daný ani jeden z týchto dôvodov.“

Na základe vyššie uvedených záverov Najvyššieho súdu SR, dospel súd k názoru, že aj v prejednávanej trestnej veci je potrebné obžalovanému ukladať trest podľa „nového“ Trestného zákona, teda v znení zákona č. 40/2024 Z. z., keďže tento zákon je pre neho priaznivejší.

Pri určovaní druhu a výmery trestu uloženého obžalovanému sa súd riadil základnými zásadami uvedenými v ustanovení § 34 Tr. zákona v znení účinnom od 06.08.2024, v zmysle ktorých má trest postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Rovnako bral súd do úvahy aj spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu.

Vyhlásenie o vine sa týka skutku právne kvalifikovaného ako obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Tr. zákona s trestnou sadzbou 10 až 15 rokov odňatia slobody. Tejto právnej kvalifikácii zodpovedá v zmysle novely Trestného zákona právna kvalifikácia skutku ako zločinu neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písm. a/, písm. c/ Tr. zákona s trestnou sadzbou 7 až 15 rokov odňatia slobody, čo je pre obžalovaného jednoznačne priaznivejšia právna úprava, z ktorej súd pri ukladaní trestu za súdený skutok vychádzal.

Okrem toho je potrebné pri ukladaní trestu prihliadať na skorší rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/65/2020 a k tomuto odsúdeniu ukladať obžalovanému súhrnný trest. Týmto skorším rozsudkom bol obžalovaný uznaný za vinného pre obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Tr. zákona s trestnou sadzbou 10 až 15 rokov odňatia slobody, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov, ktorý obžalovaný aktuálne vykonáva. Toto odsúdenie teda nie je zahladené, jeho trestnosť ani po novele trestného zákona nezanikla, je preto potrebné na neho prihliadať, pričom súčasne ide o trestný čin najprísnejšie trestný zo zbiehajúcich sa trestných činov, pretože súd pri ukladaní súhrnného trestu nemôže meniť túto právnu kvalifikáciu a je ňou viazaný. Aj napriek vyššie uvedenému, teda aj pri zachovaní právnej kvalifikácie skutku v zmysle právoplatného rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/65/2020, súd na priaznivejšiu právnu úpravu drogových trestných činov účinnú od 06.08.2024 pri ukladaní trestu prihliadal a to pri určení konkrétnej výmery trestu. Súd v tejto súvislosti poznamenáva, že podľa Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024, by predmetné konanie obžalovaného, za ktoré bol právoplatne odsúdený rozsudkom sp. zn. 2T/65/2020, mohlo byť právne kvalifikované ako zločin podľa § 173 ods. 3 Tr. zákona s trestnou sadzbou 7-15 rokov odňatia slobody, oproti pôvodnej trestnej sadzbe 10-15 rokov.

U obžalovaného súd prihliadol na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, teda, že sa priznal a trestný čin úprimne oľutoval, keď na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, čím sa dokazovanie obmedzilo len na dôkazy súvisiace s výrokom o treste a o ochrannom opatrení a v rámci svojej výpovede i v rámci záverečnej reči, skutok úprimne oľutoval. Obžalovaný sa rovnako priznal a oľutoval trestný čin aj v konaní vedenom pod sp. zn. 2T/65/2020, teda čo sa týka zbiehajúceho sa trestného činu, preto je možné na predmetnú poľahčujúcu okolnosť prihliadať. Okrem toho súd u obžalovaného prihliadol aj na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. p/ Tr. zákona, teda že spáchal trestný čin, trestné stíhanie pre ktorý bolo vedené neprimerane dlho, ak túto skutočnosť nemožno spravodlivo pričítať páchatel'ovi alebo jeho obhajcovi. Obžaloba v tejto veci bola podaná ešte v decembri 2015 a súdne konanie je vedené už desiaty rok, pričom na dĺžku konania mali vplyv také skutočnosti ako je zmena zákonného sudcu, následné začatie súdneho konania odznova, obmedzená možnosť pojednávať počas pandémie Covidu-19 i rozsah dokazovania, čo však nemožno pričítať obžalovanému ani jeho obhajcovi. Skutočnosť, že súd ukladá obžalovanému súhrnný trest za dva zbiehajúce sa trestné činy, nepovažoval za priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, ale túto skutočnosť zohľadnil v tom, že pri ukladaní súhrnného trestu aplikoval tzv. asperačnú zásadu podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona. Súd neprihliadal ani na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, teda že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený, pretože odsúdenia obžalovaného spáchané pred skutkom sú už zahladené a odsúdenie vo veci sp. zn. 1T/116/2013 je súčasťou skutku, preto na neho nemožno prihliadať aj ako na priťažujúcu okolnosť. V zmysle ustanovenia § 38 Tr. zákona v znení účinnom od 06.08.2024 už nedochádza k zvýšeniu dolnej hranice resp. k zníženiu hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby v dôsledku prevahy poľahčujúcich alebo priťažujúcich okolností, súd však naďalej prihliada na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Vzhľadom na to, že súd ukladá súhrnný trest za obzvlášť závažný zločin (skutok vo veci 2T/65/2020) a za zločin, pokiaľ ide o predmetný skutok, bolo nutné aplikovať v danom prípade asperačnú zásadu podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona, čím došlo k zvýšeniu hornej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby o 1/3, teda o 5 rokov. V rámci takto upravenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody od 10 rokov do 20 rokov, prichádzalo do úvahy ukladať súhrnný trest, prípadne upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zákona.

Pri rozhodovaní o tom, aký trest bude pre obžalovaného primeraný, prihliadal súd tak na okolnosti prípadu ako aj na osobu obžalovaného a možnosti jeho nápravy. Z výpovede obžalovaného na hlavnom pojednávaní je zrejmé, že tento si v súčasnej dobe uvedomuje zodpovednosť za svoje protiprávne konanie. K páchanej trestnej činnosti a tiež k užívaniu drog je dostatočne kritický, pričom prezentoval odhodlanie sa k takému životu už nikdy nevrátiť. Pokiaľ ide o možnosti nápravy obžalovaného, súd zohľadnil to, že od decembra 2019 je obmedzený na osobnej slobode a aktuálne vykonáva 8 ročný nepodmienečný trest odňatia slobody, teda už päť a pol roka je na neho pôsobené výkonom trestu. Obžalovaný je zo strany ÚVTOS pozitívne hodnotený, bol viackrát disciplinárne odmenený, vo výkone trestu pracuje a súčasne sa vzdeláva a absolvuje jemu dostupné kurzy (zváračský kurz, kurz na vysokozdvížny vozík), čo do značnej miery zvyšuje pozitívnu prognózu jeho resocializácie. Ďalej súd zohľadnil to, že súdeného skutku sa obžalovaný dopustil v období od decembra 2014 do 13.06.2015, pričom obžaloba v tejto veci bola na súd podaná v decembri 2015 a súdne konanie prebieha už desiaty rok. Súd má za to, že spoločenskú nebezpečnosť činu v podstatnej miere znižuje dĺžka súdneho konania i doba, ktorá uplynula od spáchania skutku. Súd je toho názoru, že ukladanie trestu odňatia slobody v rámci trestnej sadzby 10 rokov až 20 rokov, teda uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody najmenej vo výmere 10 rokov, by bolo vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti neprimerane prísne. Preto pri určení konkrétnej výmery trestu súd prihliadal aj na ustanovenia Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu, ktoré boli aplikované aj pri jeho odsúdení rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/65/2020. Prihliadnuc na vyššie uvedené skutočnosti spojené s osobou obžalovaného, na priaznivejšiu právnu úpravu drogových trestných činov v Trestnom zákone účinnú od 06.08.2024, na obdobie, kedy bol trestný čin spáchaný a na dobu, počas ktorej prebiehalo súdne konanie, s poukazom tiež na čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práva a základných slobôd, dospel súd k záveru, že upustenie od súhrnného trestu je v súlade so zásadami pre ukladanie trestov a akýkoľvek navýšený nepodmienečný trest odňatia slobody by bol v rozpore s týmito zásadami.

Preto súd rozhodol tak, že v súlade s § 44 Tr. zákona upustil od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody podľa § 42 Tr. zákona, lebo trest uložený rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/65/2020 považoval za dostatočný na ochranu spoločnosti a na nápravu páchatelia.

Na záver súd dodáva, že aj keď prokurátor pôvodne v obžalobe navrhoval uložiť obžalovanému aj ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní už v záverečnej reči takýto návrh nepredniesol s tým, že uloženie ochranného liečenia ponechal na úvahe súdu. Pretože súd z vykonaných dôkazov nemal preukázané splnenie podmienok pre uloženie ochranného protitoxikomanického liečenia obžalovanému, toto liečenie mu neuložil a vzhľadom na vyjadrenie prokurátora v záverečnej reči, o uložení ochranného liečenia nerozhodoval samostatným výrokom. Aj napriek tomu, že znalkyne z odboru psychiatrie v znaleckom posudku, vypracovanom v tomto konaní, odporučili uložiť obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, súd zdôrazňuje, že ide o posudok vypracovaný v roku 2015 a jeho závery pre ich neaktuálnosť, nie je možné pri rozhodovaní použiť. Navyše súd zohľadnil skutočnosť, že obžalovaný má ešte stále uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou v trestnej veci vedenej na tunašom súde pod sp. zn. SK-1T/116/2013, v súvislosti s jeho predchádzajúcou drogovou trestnou činnosťou. Na pojednávaní bol taktiež oboznámený aj znalecký posudok z pripojeného spisu Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/65/2020, vypracovaný na obžalovaného v roku 2020, teda päť rokov po znaleckom posudku v tejto veci, kde znalkyňa zohľadňuje už nariadené ochranné liečenie vo veci SK-1T/116/2013 a odporúča v tomto liečení pokračovať. Obžalovaný pritom už päť a pol roka vo výkone trestu abstínuje od užívania omamných a psychotropných látok a aktívne sa zúčastňuje výchovných sedení zameraných na prevenciu závislosti.

Tento rozsudok bol prijatý jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Bardejov.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Za obžalovaného môže podať odvolanie aj jeho zákonný zástupca a obhajca a u mladistvého tiež orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.